

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ****ΟΜΑΔΑ Α**

Α.1. Σ

Α.2. Λ

Α.3. Λ

Α.4. Λ

Α.5. Σ

Α.6. β)

Α.7. δ)

Α.8. Σχολικό Βιβλίο, σελ.24 , παράγραφος 11, «Η Αβεβαιότητα στην Οικονομική Ζωή.» .

ΟΜΑΔΑ Β

Σχολικό Βιβλίο,σελ.83-84 , παράγραφος 5, «Προσδιοριστικοί Παράγοντες της Προσφοράς.» .

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ.1. Ο πίνακας παραγωγικών δυνατοτήτων της οικονομίας είναι ο ακόλουθος:

Συνδυασμοί	L_x	Αγαθό X	Αγαθό Ψ	L_ψ
A	0	0	110	5
B	1	20	105	4
Γ	2	50	90	3
Δ	3	90	60	2
E	4	120	30	1
Z	5	145	0	0

Γ.2. Εφαρμόζουμε τον τύπο: $KEX(\Psi) = \Delta\Psi / \Delta X$

Συνδυασμοί	Αγαθό X	Αγαθό Ψ	KEX(Ψ)
A	0	110	
			0,25
B	20	105	
			0,5
Γ	50	90	
			0,75
Δ	90	60	
			1
E	120	30	
			1,2
Z	145	0	

Καθώς αυξάνεται η παραγωγή του αγαθού X από το συνδυασμό A προς τον Z, αυξάνεται και το αντίστοιχο κόστος ευκαιρίας του αγαθού. Το αυξανόμενο κόστος ευκαιρίας οφείλεται στο γεγονός ότι δεν είναι όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές εξίσου κατάλληλοι για την παραγωγή όλων των αγαθών. Καθώς αυξάνεται η παραγωγή του αγαθού X, θα αποσπώνται από την παραγωγή του αγαθού Ψ παραγωγικοί συντελεστές που θα είναι όλο και λιγότερο κατάλληλοι (χρήσιμοι) για την παραγωγή του αγαθού X. Επομένως, απαιτείται να θυσιάζονται ολοένα και περισσότερες μονάδες από το Ψ για την παραγωγή μιας επιπλέον μονάδας από το αγαθό X.

Γ.3. Για $X=100$, υπολογίζω, μέσω του KEX, τη μέγιστη ποσότητα που μπορεί να παραχθεί από το αγαθό Ψ.

Συνδυασμοί	Αγαθό X	Αγαθό Ψ	KEX(Ψ)
Δ	90	60	
Δ'	100	$\Psi_{\Delta'}=?$	1
E	120	30	

$$KEX_{(\Delta \rightarrow \Delta')} = 1$$

$$1 = (60 - \Psi_{\Delta'}) / (100 - 90) \Rightarrow \Psi_{\Delta'} = 50.$$

Για $X=100$, η μέγιστη ποσότητα από το αγαθό Ψ που μπορεί να παραχθεί είναι 50 μονάδες. Συνεπώς, ο συνδυασμός K είναι εφικτός, δηλαδή παράγεται αλλά δεν είναι οικονομικά συμφέρον, εφόσον υποαπασχολούνται παραγωγικοί συντελεστές. Βρίσκεται αριστερά της ΚΠΔ.

Γ.4.

L _x	Q _x	MP
0	0	-
1	20	20
2	50	30
3	90	40
4	120	30
5	145	25

α. Ο Ν.Φ.Α ισχύει εφόσον η επιχείρηση δραστηριοποιείται στη βραχυχρόνια περίοδο, διαθέτει δεδομένη και αμετάβλητη τεχνολογία και χρησιμοποιεί ως μοναδικό μεταβλητό συντελεστή παραγωγής την εργασία. Ο Ν.Φ.Α ισχύει μετά τον 3^ο εργάτη, δηλαδή με την προσθήκη του 4^{ου}, εφόσον το MP αρχίζει να μειώνεται.

β. Εφόσον η επιχείρηση χρησιμοποιεί ως μοναδικό μεταβλητό συντελεστή την εργασία, ισχύει ο τύπος: $VC=W*L$.

Η επιχείρηση, που δραστηριοποιείται στη βραχυχρόνια περίοδο παραγωγής, μεγιστοποιεί τα κέρδη της όταν η τιμή ισούται με το οριακό κόστος. Ο πίνακας προσφοράς προκύπτει από το ανερχόμενο τμήμα της καμπύλης του MC που βρίσκεται πάνω από την καμπύλη του AVC. Η συνθήκη που πρέπει να ισχύει είναι $P=MC \geq AVC$

L _x	Q _x	VC	AVC	MC
0	0	0	-	-
1	20	1.500	75	75
2	50	3.000	60	50
3	90	4.500	50	37,5
4	120	6.000	50	50
5	145	7.500	51,7	60

Συνεπώς, ο πίνακας προσφοράς είναι ο ακόλουθος:

P	Q _s
50	120
60	145

$E_s = 1,04$

ΟΜΑΔΑ Δ

Δ.1. Υπολογίζω τη γραμμική συνάρτηση ζήτησης που αντιστοιχεί στο εισόδημα $Y=10.000\chi.μ.$, μεταξύ των σημείων Α-Δ, εφόσον εκεί ισχύει ο νόμος ζήτησης, δηλαδή μεταβάλλεται η τιμή του αγαθού ενός οι υπόλοιποι προσδιοριστικοί παράγοντες της ζήτησης παραμένουν σταθεροί (ceteris paribus): $Q_{D1}=200-4P$

Αντίστοιχα και για το εισόδημα $Y=12.000$ χ.μ. στα σημεία Β-Ε: $Q_{D2}=250-4P$

Για $P=25$ € ισχύει $Q_{D1}=100$ και $Q_{D1}=150$

Συνδυασμοί	P_X	Q_X	Y	E_Y
A'	25	100	10.000	2,5
B'	25	150	12.000	

Εφαρμόζοντας τον τύπο της E_Y , προκύπτει ότι $E_Y=2,5$. Εφόσον, $E_Y > 0$, το αγαθό είναι κανονικό.

Δ.2. Υπολογίζω τη γραμμική συνάρτηση προσφοράς μεταξύ των σημείων Α-Γ, εφόσον εκεί ισχύει ο νόμος προσφοράς, δηλαδή μεταβάλλεται η τιμή του αγαθού ενός οι υπόλοιποι προσδιοριστικοί παράγοντες της προσφοράς παραμένουν σταθεροί (ceteris paribus): $Q_S=100+P$

- Πριν τη μεταβολή του εισοδήματος, στο σημείο ισορροπίας ισχύει $Q_{D1}=Q_S$.

Δηλαδή: $200-4P_E=100+P_E \Rightarrow P_E=20$ € και $Q_{D1}=Q_S=120$ μονάδες.

- Μετά τη μεταβολή του εισοδήματος, στο σημείο ισορροπίας ισχύει $Q_{D2}=Q_S$.

Δηλαδή: $250-4P_{E'}=100+P_{E'} \Rightarrow P_{E'}=30$ € και $Q_{D2}=Q_S=130$ μονάδες.

Δ.3.

α. Έλλειμμα=50 $\Rightarrow Q_{D2}=Q_S=50$

$250-4P_A-(100+P_A)=50 \Rightarrow \dots \Rightarrow P_A=20$ €

Για $P_A=20$ € $Q_S=120$ μονάδες.

$120=250-4P_2 \Rightarrow P_2=32,5$ €

Καπέλο= $P_2 - P_A=12,5$ €

β. Μέγιστα Νόμιμα Έσοδα= $P_A * Q_S=20*120=2.400$ €

Μέγιστα Παράνομα Έσοδα= $P_2 * Q_S=32,5*120=3.900$ €

γ. Για $P=20$ € $\Rightarrow Q_{D2}=170$ μον.

Εξάλειψη του ελλείμματος σημαίνει ότι η αγορά θα πρέπει να ισορροπεί για $P=20$ € Δηλαδή, $Q_{S2}=Q_{D2}=170$ μον.

Η ποσοστιαία μεταβολή της προσφοράς θα είναι ίση με $(170-120)/120 * 100=41\%$

Δ.4. Η μείωση της τιμής του αγαθού X θα οδηγήσει σε αύξηση της ζήτησης του συμπληρωματικού αγαθού Ψ κατά 20%. Η νέα συνάρτηση ζήτησης θα είναι: $Q_{D\Psi}=72-12P_\Psi$